

OPSTEL EN BEHEER
A. HENNAUT
64, Graystraat, 64
Etterbeek-Brussel
Postch. 114.755, Clem. Dumortier

DE KOMMUNIST

ABONNEMENTSPRIJS:
Tot 30 Juni fr. 3.75
» 30 Sept. 7.50
» 30 Dec. 11.75

Wekelijksch Orgaan van de Oppositiegroep der K. P. B.

Amerika en de vrede

Amerika, het land der ontzaglijke trusten en ontelbare miljonairs werd reeds tijdens den grooten wereldoorlog vermaard door zijn vredelievenden voorzitter, Woodrow Wilson. Deze man, fijngewoelige vertolker van de zucht naar overheersching van de Amerikaansche milliardairs, vond de veertien punten uit die het den Amerikaanschen dollar mogelijk maakte het overwicht en de eindoverwinning aan de Entente-landen te geven.

Amerika's tusschenkomst als oorlogvoerend land (voorheen was het reeds de voedstervader van den moordenden strijd) stelde het in staat zijn gezag over het Europeesche werelddeel uit te breiden.

De Europeesche volken hebben sindsdien ruimschoots de gelegenheid gehad de weldaden van de Amerikaansche inmenging te overwegen. Er was geen enkel belangrijk feit na den oorlog of Amerika was er in betrokken. De heropbouwing van Duitschland, de saneering van de Belgische munt en tal van andere ingrijpende gebeurtenissen in tal van landen geschiedden met de medehulp van het Amerikaansch kapitaal. De arbeidende klassen dezer landen, die in hoofdaak de kosten van deze operatien hebben betaald en nu nog moeten betalen, weten hoe duur de hulp van het Yankeesche kapitaal kost.

Welnu de Amerikaansche goudkoningen willen een tweede maal een vermaardheid verwerven. Andermaal hebben ze dus hun diplomaten voor den wagen gespannen die met een pactvoorstel voor den dag gekomen zijn, om de oorlog in den ban te doen. Volgens dit pact zou de mogendheid die de vrede verstoort onmiddellijk de andere landen tegen zich krijgen. Een pracht van uitvinding om de oorlog voor goed te werpen, dus? Wel neen, een nieuwe leugen waarmee den goedhalzen tracht om den tuin te leiden en hen de toenemende bewapeningskoorts tracht te verbergen.

Het Amerikaansch voorstel heeft reeds een tegenvoorstel uitgelokt vanwege Frankrijk dat zeker voorbehoud wenscht te doen op het Amerikaansch voorstel. Frankrijk vindt steun bij Engeland. Deze beide landen hebben grote verbintenissen jegens den Statenbond, zoals het heet. Eigenlijk is de Statenbond een werktuig in de handen dezer beide mogendheden. Aan het Fransche voorbehoud is duidelijk te zien hoezeer Frankrijk vreest dat Amerika, door middel van het anti-oorlogspact nog meer vasten voet zou krijgen in de diplomatische aangelegenheden der Europeesche landen. De Statenbond is voor Engeland en Frankrijk een middel waarslangs zij hun invloed op andere landen van geringere betekenis trachten te doen gelden. Zij vreezen dat Amerika hen dat middel zou ontfutselen. Duitschland die slechts een ding verlangt: zich vrijmaken van den dwang die Frankrijk en Engeland uitoefent, treedt het Amerikaansch voorstel natuurlijk bij.

De bedoelingen van de ontwerpers van het vredespact zijn dus alles behalve vredelievend. De imperialistische doeleinden van hun ontwerpen breken door de zalvende termen van het pact heen. Ook hier dus blijkt hoe ontzaglijk de tegenstellingen zijn die de twee imperialistische clans de eene tegenover de andere stelt. Vandaar dat het antioorlogspact doode lettern blijven zal. Dit wil niet zeggen dat er geen mogelijkheid bestaat, dat een of ander tractaat uit de huidige besprekking voortloeie. Doch van twee ding één: ofwel zal het pact rekening houden met de bestaande invloedsfeeren der ondersteekende landen, het zal er zich aan passen en dan kunnen we zeker zijn dat wanneer de diploma-

ten dien weg opgaan zij in 't pact zooveel uitzonderingen en dockjes ombinderij zullen maken dat de uitwerkende kracht ervan nul zal zijn. Ofwel zal het pact werkelijk voor de ondertekenaren bindend zijn, in dit geval kan er, gezien de diepe tegenstellingen van de mogendheden die geroepen zijn het te ondertekenen geen sprake zijn van een anti-oorlogspact. Het zou een verbond zijn van een groep Staten tegen een andere groep of één enkele Staat met een defensief of offensief oogmerk. Het is duidelijk dat het land of de groep landen waartegen zoo'n pact moet gericht zijn en dat toch, om den schijn te redden of noodgedwongen het traktaat moet ondertekenen, er zich later niet aan zal kunnen onderwerpen en gedwongen te wezen naar het wapen van den oorlog te grijpen wil het zijn bestaan verzekeren.

Misschien is het hele Amerikaansch voorstel niets anders dan een huichelachtige komedie om de bewapeningen te maskeren of er een schijn van rechtvaardigheid aan te geven. Het feit dat Amerika meer en meer buiten zijn grenzen afzetgebieden voor zijn waren en zijn kapitalen zoekt, noopt het zich meer en meer te wapenen. Dit is geen onderstelling maar een harde feit waarover de dagbladen ons alle dagen huiveringwekkend nieuws brengen. Hoopt Amerika dat haar vredesbemoeieningen zullen mislukken, om dan met grootere energie aan zijn bewapening te kunnen voortwerken? Deze houding is heel goed overeen te brengen met het Amerikaansch puritanisme. Dat Duitschland een dergelijke hoop koestert, en later op grond van een eventuele mislukking die tot nu toe geweigerde bewapening zal eischen, behoort ook niet tot de onmogelijkheden.

De vredesdestructaten-epidemie is dus een verschijnsel van het groeiend imperialisme zooals de roep naar industriële vrede een verschijnsel is van de verscherping van de uitbuiting van de arbeiders. Dat de werkers, er zich niet door laten beftnemen. Het kapitalisme baart oorlogen. Alleen de omverwerping van het huidig maatschappelijk stelsel kan de grondslag scheppen voor de verwezenlijking van den wereldvrede.

A. H.

Leest en verspreidt :

Wat wil de Oppositie der Russische Bolsjewistische Partij?

Wat wil de Oppositie der Belgische Kommunistische Partij?

Onze Oppositiegroep komt een nieuwe brochure uit te geven (32 bladzijden) welke op deze twee vragen antwoordt.

Kameraden leest en verspreidt die brochure!

PRIJS : 1 frank

Bestellingen te doen aan A. Hennaut, 64, Graystraat, Etterbeek. Postcheck-rekening Cl. Dumortier, Nr. 114.755.

Iedereen houdt er goed nota van dat de postdienst voor de abonnementen van aanstaande week af in voege treedt.

De abonnees moeten dus voortaan hun blad rechtstreeks aan de postmeester reklameeren, zoo het hen niet mogelijk of op tijd wordt aangeleverd.

In de Kempische mijverheidsstreek

Staking te Overpelt-Lommel

Een laconisch telegram van een persagentschap meldde aan de bladen: Werkstaking te Overpelt-Lommel in de Kempen, 2,000 arbeiders in strijd voor loonsverhoging."

De trein waawaan de lokomotief moet is opgesmukt brengt ons door de stille uitgestrekte Kempen: Heiden, sparrebosch, koorvelden, hier en daar kleine stadjes en dorpen met fabrieken.

Herenthal, Gheel, Moll, Baelen.

Hier zijn het zink- en glasfabrieken. In den omtrek der zinkfabrieken zijn de velden naakt, de plantengroei is er verschroeid door de rook die boomen en planten aantast...

Er is nochtans een wet welke de fabriekbezitters verplicht, de zinkfabrieken te bouwen ver van alle bewoonde en beplante plaatsen. In de Kempen is een nieuw mijverheidsbekken opgereden. In den omtrek der fabrieken zijn arbeidswoningen gebouwd door de fabriekbezitters om de arbeiders better aan het patroonaat te binden.

EEN MEI IN DE KEMPEN

Te Baelen rijst voor ons een grote zwarte berg.

In de fabriek der Vieille-Montagne wordt gezwoegt. Eén Mei is een socialistische dag, en de meeste arbeiders zijn in de streek zijn christen-democraten. In de glasfabriek wordt getaakt. De meeste arbeiders die uit de streek van Charleroi zijn, vieren Eén Mei. In den omtrek dezer fabriek enkele arbeiderswoningen, die reeds door arbeidersgezinnen betrokken zijn, maar het grootste deel der fabriekarbeiders is op logies en keert alle weken om de veertien dagen naar huis.

In Lommel-werkhuizen wordt insgelijks gewerkt.

OP HET FRONT TE OVERPELT

In de statie patrouilleerden gendarmen. Hier is er van kalmte geen sprake meer. Aan den gezichtender een groep hooge schouwen, waarvan er een paar nauwelijks rooken. Zoo gendarmen aan de statie staan en rondpatrouilleerden, doen de stakers luettendoen ook hun ronde, aan de in- en uitgangspoorten der werkhuizen en zien goed toe wie er in- en uitgaat.

DE METAALTRUST, MIDDELEEUW-SCHE MACHT

Bijna de gehele streek is hier het eigendom der Metaaltrust. Een oude man uit de streek vertelt ons dat er hier veertig jaar geleden — in 1884 — zich twee Duitsch-Joodse mijverheidslieden kwamen vestigen en een klein zinkfabriek bouwden met een kapitaal van enkele tienduizende frank.

Heden is de Metaaltrust meester van de streek, grond, bosschen, velden, van Lommel over Baelen tot Neerpelt en de Hollandsche grens, alles hoor hem toe.

Men bewerkt er alle metaal: zink, kooper, zilver, lood, chemische producten dus. De werkhuizen zijn aan de spoorweg verbonden. De lokomotieven en wagons dragen den naam der « Compagnie des Métaux », de arbeiderswoningen evenzoo, tot de wegen toe dragen den naam der uitbuitende maatschappij.

Er werken in Overpelt 2,100 arbeiders en 900 in Lommel.

De werkvoorraarden der arbeiders zijn wraakroepend. Men werkt met drie ploegen. Dag en nacht ziet men voortdurend afgeamatte, uitgeputte en erg iftigde wroetende fabriek in en uitgaan. We dragen bijzonder op het woord vergiftigd, want de uitwazeningen der smelterij tasten de

arbeiders na zeker een tijd doode-lijk aan.

DE STRIJD

De fabriek wordt op zijn « militair » bestuurd, majoor Blaise is de baas. Geweven officier vormen het technisch personeel.

Het bestuur heeft z.g. krachtige mannen aan de leiding gesteld om de arbeiders te bedwingen.

De voortbrengst is natuurlijk gerationaliseerd. Het stukwerk is ingevoerd en de dagelijksche opbrengst wordt iedere dag vastgesteld.

Er wordt nauwkeurig nagegaan of de opbrengst niet te gering is, zoo de ingenieur oordeelt dat er niet genoeg is geleverd, worden boeten toegepast, en wat erger is, zoo de ingenieur van mening is dat de kwaliteit van het voortgebrachte werk te wenschen overlaat, wordt alles terug naar de smelterij gevoerd, en de arbeider verliest zijn daghuer.

Over enkele jaren werd een loonvereenkomst vastgesteld. Volgens die overeenkomst staan de loonen op dezen oogenblik 17,5 % ten achter, en het is om deze achterstand van 17,5 t.h. te veroveren dat de arbeiders verleden Vrijdag in staking gegaan zijn.

BIJ DE STAKERS

Een tiental arbeiders zitten op een hoek dicht bij den ingang der werkhuizen.

We gaan er bij:

— Wel, kameraden, in staking?

— Ja! 98 t.h. der arbeiders hebben het werk neergelegd. We staken met meer dan 2,000. Er blijven slechts enkele meestergasten en onderkruipers.

— Waarom zijn ge in staking gegaan? Welke waren uwe werkvoorraarden?

— Geschoolde arbeiders verdienen 31 tr. per dag, aan de ovens 27 tot 28 frank, de andere verdiensten nog minder. Bovendien worden we nog beboet voor z.g. slecht werk. Volgens overeenkomst staan onze loonen 17,5 t.h. te laag. De directie wil ons 20 centim opslag per uur geven en 7,5 t.h. den 1er Juli. Wij hebben geweigerd.

— Dat is flink, maar zijn gij gesyndikeerd. Zult ge kunnen volhouden?

Vôôr het konflikt was het grootste deel der arbeiders niet gesyndikeerd, maar zij waren niet de laasten om in staking te gaan.

600 arbeiders zijn bij de christenen aangesloten, 150 bij de socialisten. Er was gedurende enkele tijd een permanente sekretaris bij de socialisten, maar hij is vertrokken, er waren te weinig leden. Sedert de staking komen er vele nieuwe leden bij.

— Ge voelt dus de noodzakelijkheid om u te vereenigen voor de verdediging van uwe belangen? Zigt ge eens in den strijd?

— Socialisten en christenen strijden samen voor de zelfde eischen. Dezen morgen hadden we een vergadering, zoo als alle dagen trouwens. We hebben geen zaal.

De Compagnie des Métaux weigert ons een lokaal, maar we hebben de heide achter onze herberg.

Wij zijn 1,200, 1,300, 1,500. Onze propagandisten, christenen en socialisten, spreken ons toe van op de tafels en zetten ons den toestand uiteen...

DE BEWEGING ALGEMEEN

— En wat denkt ge van den uitslag der beweging? Wat doen de arbeiders uit de fabriek van Lommel en die uit de Vieille-Montagne?

De fabriek van Lommel is afhankelijk van de Metaaltrust. We zijn er met een 1,500 man in stoet naar toe gegaan, voorafgegaan door

de muziek. Vrijdag aanstaande sluiten ze bij ons aan. We hopen wel dat de arbeiders der Vieille-Montagne aan onze zijde zullen strijden, zoo ook de arbeiders uit de glasfabriek. Dan zal het een algemeene werkstaking in de streek zijn.

— Uwe moraal is uitstekend. Ge hebt gelijk. De goede uitslag van uwe beweging ligt in de eenheid van uwe krachten en de uitbreiding ervan. Maar zijn er veel onderkruipers?

— Zeer weinig. We houden de wacht. We hebben er gisteren eenen teruggelijst en hem een gedwongen bad doen nemen in een poel. Onze jonge makkers patrouilleren per fiets om de ingangen te beletten.

— Kameraden, veel geluk, blijft vereindigd en ge zult in deze eerste grote strijd overwinnen.

EERSTE LESSEN UIT DEN STRIJD

De arbeiders uit deze streek die een mijverheidsgebied wordt, ondanks afgezonderd, grootendeels onvereindig en waarvan de verenigden bij de christenen zijn aangesloten, zijn uit eigen beweging in staking gegaan, trots de bedreigingen. De bestuurders hadden gesproken van vreemde arbeiders aan te werven en zij dachten dat hun arbeiders door een bende heet-hoofden geleid werden. Ondanks alles houden de arbeiders stand tegen het patronaat. Zij zijn een in den strijd en geven bewijs van een goede tucht. Morgen zal de staking algemeen zijn.

Het jonge proletariaat uit Limburg ontwaakt en toont ons den weg tot mogelijke redding: Eenheid in den strijd en de beweging algemeen maken.

Zij stellen het blok der arbeiders krachtig tegenover het georganiseerde blok van het patronaat.

Amnestie

Van Cauwelaert, Boedt en Somerhausen door Janson beet genomen

We hebben altijd gezegd dat de inspanning van Van Cauwelaert en Boedt voor een kerkelijke partij de louter boerenbedrog was.

Zoo het proefballonnetje dat men in de « Vlaamsche » middens laat opgaan, werkelijkheid wordt, zal het niet eens noodig zijn het veld-be amnestie-vuistel van V. Cauwelaert in de Kamer te bespreken, al heeft Huysmans dan nog zoo innig aangedrongen, om het wetsvoorstel in dezen zittijd af te handelen.

Naar verluidt zal Janson op den gepaste oogenblik met een prescriptie-verordening uitpakken, waarbij alle gevangen en verbannten activisten in vrijheid worden gesteld of naar hun land kunnen terugkeeren.

Weinu, Van Cauwelaert vraagt nog niet eens zoo veel. Hij weigert zelf genade aan hen, welke in vroeger vijandelijke landen een staatsbetrekking hebben aangenomen. De flaminganten Van Cauwelaert en Huysmans krijgen hier een uitslag van belang van den Waalschen chauvinist Janson.

Janson wou de besprekking vermijden om örde en rust in het land te houden. Janson bereikt zijn doel. Van Cauwelaert zal dus tegen zijn zin Raf Verhulst naar Antwerpen moeten zien terugkeeren.

Maar wat gebeurt er met de politieke en burgerlijke rechten der veroordeelden? Daar is voor ons de kwestie. Zoloang die niet is opgelost blijven wij kampen voor Amnestie en geen genade!

Hoe de stakende scheepsherstellers te Antwerpen onderkropen worden

DE UITBREIDING VAN DE STAKING DRINGEND NOODIG

Het konflikt welk op dit oogenblik reeds twee maanden aan gang is, gaat steeds onverminderd voort. Daarbij dient zelfs te worden opgemerkt dat de patroons alles in het werk stellen om, met de hun trouw gebleven elementen, zooveel mogelijk in het uitvoeren hunner herstellingen te voorzien en zoodoen de den strijd zoo lang mogelijk te rekken. Zij gebruiken daartoe verschillende manieren en het loont wel de moeite ze hier even aan te halen: 1) De ratten beginnen zoals gewoonte om half-acht's morgens aan boord. Wanneer de dokkers nu weigeren om met onderkruipers op hetzelfde schip te werken, dan verdwijnen laatstgenoemde zonder meer; 2) Op schepen waar het door het optreden der dokkers niet mogelijk is om aan boord te gaan, worden de herstellingen uitgevoerd na de dagtaak der dokkers, dus van 5 uur's avonds tot 8 uur's morgens. De patroons gebruiken ook nog een derde middel om de staking te nekken en wel het volgende: De herstellingen nooddig aan het schip worden verricht om slechts dan wanneer het door ratten gansch klaargemaakt is, geladen te worden. De patroons hoeven dan niet meer te vreezen dat er door den Transportarbeidersbond zal optreden worden. Dit staat dan ook onze meening dat de patroons niet zinnes zijn aan de eischen der scheepsherstellers voldoening te geven. Ondanks dit alles wordt er door de leiding van de beweging niets in het werk gesteld, om scherpere maatregelen tegenover de patroons en strijdbrekers te nemen.

Zij doen dat wel op vergaderingen zoals in het Rubenspaleis waar ze er mee opscheppen dat achter de metaalbewerkers, de duizende dokkers allen in het werk zullen stellen om den strijd mee te helpen winnen. We hebben tot heden toe nog niets meer zien verwezenlijken door Piet Somers dan voor *bevaste vergadering*. In hun geestdrift gingen ze zelfs zoo ver te verklaaren dat er achter de dokkers, de Federatie van Vakbonden, de Syndikale Kommissie, ja, gansch het internationaal proletariaat aan de zijde der stakers stond en zij desoods daarvan gebruik zouden maken om den strijd der metaalbewerkers te doen zegvieren. Hoe demagogisch! Beroep doen op de scheepsherstellers van andere havens om geen begonnen herstellingen te voileindigen, en in Antwerpen, waar de strijd gaande is, manschappen aanmonsteren om de Minne Frieda, dewelke door het uitbreken der staking onafgewerkt was blijven liggen, voor de ruit naar Liverpool te brengen om daar verder hersteld te worden.

De « Volksgazet » bleef ook niet ten achter en verscheen met een artikel waarvan den titel was: « Hard tegen hard! ». Ondanks dat alles zien we dat er door de lamledige houding der aan de haven betrokken vakbondleiders, de patroons in de gelegenheid gesteld werden om de noodige herstellingen aan de schepen te doen.

Tegenover de tactiek der bázén is er slechts één oplossing die de stakende metaalbewerkers de overwinning kan verzekeren: namelijk het stilleggen door de dokkers van al de schepen eener reederij, zoodat aan en ervan onderkruiperswerk verrukt wordt.

De stemming over de patroonvoorstellen heeft bewezen dat de stakers nog met den zelfden goede geest bezield zijn, en meer dan ooit bereid om tot het einde vol te houden.

Aan de dokkers om de metaalbewerkers in hun strijd tegen de patroons te steunen en onmedoengend tegenover al het rattengespuis op te treden.

KAMERADEN! SYMPATHISANTEN! WORDT ABONNENT VAN « DE KOMMUNIST »

In dit nummer vindt ge een formulier waarbij g u als abonnee op « De Kommunist » kunt inschrijven.

Het is de plicht van allen die het met de strijd der Oppositie goed meenen, ons blad te helpen en te steunen.

Dit kunt ge op verschillige manieren:

1° Door abonnee te worden op « De Kommunist »;

2° Door andere abonnees aan te winnen en « De Kommunist » te verspreiden;

3° Door steungelden in te zamelen!

Voor een internationaal eenheidsfront van havenarbeiders

We ontvingen van eenige Antwerpse dokkers de hiera volgende zeer juiste bemerkingen over de noodzakelijkheid van een internationaal eenheidsfront van alle dokwers voor losverbetering. Het is niet de eerste maal dat deze kwestie te berde komt. Men weet hoe Fimmen er destijds voor gepropageerd heeft. Het is o. d. hoog tijd dat het vraagstuk opnieuw onderzocht wordt. De loonen der dokwers zijn meer dan de anderen afhankelijkheid van de internationale toestand. Nu de stabilisatie de salarissen alhier gedrukt heeft en België zijn oude roem van het land der lage loonen te zijn opnieuw erkreeg — het is nooit anders geweest — verdient de gedachte van een internationale eenheidsfront onder de dokwers gestund te worden.

Het is niet van vandaag dat de wil tot strijd voor loonsverhoging, ons, havenarbeiders, beherscht. Sinds lang voldoen onze loonen niet aan de noodzakelijke vereischten en dringt een nieuwe basis van aanwerving zich op.

Dat is ook de reden, waarom P. Somers en Ch. Malhman die zoaag, nevens de dijkbuikige havenparasieten in de fameuze havenkommissie zitten, in het « gelegenheidsblad » van deze maand, de verdediging eener 24-uren-staking in het belachelijke willen trekken.

Volgens hen is zulke beweging in een bedrijf zoals het onze, waar dagelijks reeds 25 t.h. werkliden te veel zijn, een krankzinigheid en was het absoluut niet gewenscht door de leiders (?) der staking, die er enkel een krachtverspilling in zagen en waar men slotte wel een begin maar geen einde aan ziet.

Dat een 24-urige solidariteitstaking door de leiders (?) der stakende scheepsherstellers die daar een krachtverspilling in zien, niet gewenscht was, is heel begrijpelijk. Velen van hen, zoals P. Somers, bekleden verschillende door de burgerij goed betaalde functies en betoonen langs den weg der indrukking der stakersbeweging, een voorbeeldigen dienst aan de bourgeoisie, die op het oogenblik daarvoor nog in ruil verlangt, de uitsluiting uit de vakbonden van de meest bewuste en klaarzende arbeiders. Dat er in ons bedrijf dagelijks 25 t.h. arbeiders die bijna allen gesyndikeerd zijn, en waarbij de werkloosheid om zoo te zeggen, reeds een tweede natuur geworden is, te veel zijn; daarvan ziet gij ook allen, P. Somers, Ch. Malhman en consoorten, die de rationalisatie ten voordele aller parasieten hielp doordrijven en waardoor wij nu dit leger van arbeiders naar ons bedrijf zien toestroomen, de schuld van. Dat bewijst echter nog niet het krankzinnige van, het uitroepen, let wel, in het belang der stakende scheepsherstellers eener 24-urige stopzetting en wij meenen dat de spontane solidariteitsbewegingen links en rechts het tegenovergestelde bewijzen.

Het is alléén, zoals gij beweert, en waar wij, bewuste havenarbeiders, ons kunnen mee eens verklaren, dat men wel weet waar zij begint, maar rekening houdende met den wil van strijd om loonsverhoging bij ons, niet weet waar het eindigt. Juist dat is het wat Piet in het belang der havenkapitalisten natuurlijk tracht te beletten.

Wij kunnen nochtans op dit oogenblik den strijd met de meest kans van sukses aangaan. De Duitsche kameraden die reeds wat meer betaald kregen, hebben hunne respectievelijke loonscontracten voor 30 April opgezegd, en in alle havens den looneisch gesteld van 9 mark. Het zal in dit geval den heeren stouwers onmogelijk zijn der desaangaaende de konkurrenz van hun Duitsche spitsbroeders bij te halen. Het zal onvermijdelijk onze stakende metaalbewerkers moed en kracht bijzetten. In elk geval, méér dan de beperkte financiële solidariteitsuitingen.

Wij roepen onze kameraden dokwers op om de leiders die zoo menigmaal uitpakken met hun internationalisme te dwingen tot de afsluiting met de Duitsche vakgenooten van : het eenheidsfront te eischen voor gelijksoortigen arbeid gelijk loon en de betere verdeeling van den arbeid.

Leve den strijd!
Eenige bewuste bondsleden.

Op een goede weg, maar volhouden!

Er is door de kameraden ter gelegenheid van 1 Mei een grote krachtinspanning gedaan om « De Kommunist » aan den man te brengen.

De berichten welke we uit het land ontvingen stellen ons niet te leug. Over een paar punten zijn we echter niet tevreden:

1. De aanwerving voor abonnees blijft achteruit;

2. De steun is onvoldoende.

Tot hiertoe hebben we nog maar 150 abonnees. Dat is veel te weinig. Onze Waalsche kameraden gingen reeds verleden week naar de 400 en deze week is hun aantal nog goed gestegen.

Kunnen wij niet evenveel? Waarom niet?

Het is een kwestie van volharden. We weten het wel, de strijd is hard, het kost moeite om al de moeilijkheden die oprijzen te overwinnen, maar juist in die omstandigheden leert men het klassiebewustzijn bij de revolutionaire arbeiders kennen.

Hoe zwaarder de taak, hoe hardnackiger de wil moet zijn om stand te houden en te overwinnen.

We hebben met één Mei, veel nieuwe lezers en sympathisanten ontmoet. We hebben nieuwe arbeiderswijken bezocht waar we tegenstand en sympathie kennen. Er ligt dus een nieuwe arbeidsveld voor ons open. We mogen het niet laten braak liggen. Welke afdeling bezorgt ons voor aanstaande week 20 nieuwe abonnees? Wie komt er mededingen met Gent voor de steun?

Kameraden, gij hebt het woord!

Bij de textielarbeiders te Gent

Dezelfde verschijnselen die zich voor doen in andere syndicaten tevens in de textiel-syndicaten doen zich ook voor bij de textiel-syndicaten. Daar ook hebben de leiders door hun halfslachtige houding het zuiver gekregen dat de syndikalisticke geest onder null gedaald is.

In plaats van geregeld vergaderingen om de 3 maanden minstens te houden, worden de tijdsruimten tussen de vergaderingen in al langs om langer, en als er dan eindelijk eene plaats heeft, worden over de bijzonderste zaken, zoals stakingen en loonsverhogingen, bijna niet gerept, en wordt bijna geheel de vergadering in beslag genomen door het goedpraten van de verderfelijke politiek der socialenokraten en het donderen op de kommers.

Om dan op die vergaderingen niet geheel en al voor ledige banken te moeten spreken, ten gevolge van hun lamlendigentaktiek, hebben de syndikalisticke leiders van de textiel er een middel op gevonden, om nog wat volk te lokken. Ze moeten zich verlagen tot middelen aangewend door kristene patronagiën ofte luizekelders, namelijk : het verloten van krentenbrood. Zoo diep zijn die kerels gevallen, en het is terwijl de onder de voogdij der socialisten staande syndicaten deze broodjes-met-hesp-politiek in plaats van het klassiebewustzijn bij de arbeiders doen ingang vinden, dat de Balthazarsschriften dat ze terug tot de Marxistische leer gaan. Wat 'n muijentrekkers!

Het wordt meer dan tijd ook voor de textielarbeiders dat ze ondanks hun valt voor deze praktijken, hun leiders op hun plichten wijzen, deze krentenbrood-politiek opschepen. Dan ze meer vergaderingen eischen en de maandelijksche verschijning van hun blad « De Textielarbeider » dat onder voorwendsel van besparingen slechts om de 3 maanden verschijnt.

D. P.

Modern kolonialisme

Financiële bladen kondigen de stichting van een maatschappij aan die voor doel heeft in het hartje van Afrika in Belgisch Congo, reusachtige hotels te bouwen die dienen moeten om de passagiers te herbergen aangebracht door de in werk te stellen vliegmachinen.

Een vliegdienst gaat namelijk inge richt worden van Noord- naar Zuid-Afrika met een landingsplaats in Congo.

Reusachtige paleizen voor de uitbuiters waar zij van al het moderne confort zullen kunnen genieten, terwijl rondom hen duizenden, tien duizenden zweogen tot zij er bij neervallen, ziedaar een treffend beeld van het Belgisch kolonialisme, van alle kolonialis me!

In den A. D. B.

Van Berckelaer er in gelopen

Ondanks de strafmaatregelen getroffen door den alleen heerscher L. Van Berckelaer, tegenover degenen die het gekonkel van dit viese heerschap met de patroons voortdurend aan de kaak stellen, en waarvan onze lezers in 't algemeen en de diamantbewerkers in 't bijzonder op de hoogte gesteld werden, zet onverdroten het aktiekomitee zijn werking voort.

Iedereen die onbevangen oordeelt en rekening houdt van de stappen door de oposanten aangevend om langs den weg hunner organisatie het recht te kunnen opeisen voor al de leden; de noodlottige politiek van samenwerking en vastschroeverij met de patroons door hare leiders te kunnen bestrijden moet die maatregelen desorganisatorisch bestempelen.

Het is op grond van dit feit, dat de vrijwillig tot vooroemd komitee bijgetreden kameraden besloten steunlijsten op de fabrieken te doen rondgaan om de geldboeten aan de kameraden Aerts, Velemans en De Wit opgelegd te betalen.

De fameuze heer Van Berckelaer is het terrein sinds lang aan 't vereffenen om, in geval de bondsleden het toelaten, de voor lastige maar tevens de beste elementen uit de organisatie te weren; kwets die op het oogenblik in alle vakbonden aan de dagorde staat. L. V. B. heeft voorzeker gedacht dat de kameraden die op syndikaal gebied steeds hun plichten vervulden er zouden ingeloopen zijn door als eerlijk strijder te weigeren onrechtmatige boeten te betalen, is daar door leelijk teleurgesteld geworden. Hij dacht reeds de namen der intekenaars op de steunlijsten die daardoor tevens hun sympathie betuigen met de lijn gevolgd door de oppositie te kunnen overmaken aan M. Lipschutz, voorzitter der patroonsvereniging, die er dan wel zou voor zorgen zoodra het eenigzins slapper werd die arbeiders het eerst op de keien te zetten. De buitenlandsche arbeiders zou hij wel bij het gerecht verklijken om ze over de grens te laten zetten.

Hij ziet reeds zijn manuevers in duigen vallen en het is juist daarom dat hij in het bondsorgaan, dat zou moeten dienen om opvoedkundige stof onder de diamantbewerkers te verspreiden inplaats van het misbruiken voor zijne o! zoo demokratische politieke winkel, alsook in « Volkgazet » onder den ronkenden titel in « Communistische platbroekerij en hindernlaag » zijn gal uitbraakt.

Op dergelijke vuilheid kan men niet ingaan trouwens zulke proza schetsen zijne Mussoliniërsche mentaliteit. Men zou hem echter de vraag kunnen stellen, daar waar hij beweert dat door het in omloop brengen der steunlijsten, de diamantbewerkers de door de opposanten gebroken potten moeten betalen, of hij soms kan bewijzen of aantoonen dat één enkele getroffene of nog te treffen kameraden ten eigen bate werkt?

Heeft de laatste bondsraadsverkiezing niet uitgewezen door het groot aantal stemmen die de oppositie betaalde, dat haar economische stelling door de slippers goedgekeurd werd? En is het dan niet logisch dat bij middel van steunlijsten, de achter hen staande arbeiders het hun bijdragen om den last der onrechtmatige geldboete van hen af te wentelen.

Dat de kameraden diamantbewerkers zelve ordeelen, maar dat zij vooral beletten, de door zooveel krachtinspanning gevestigde organisatie in stukken wordt getrokken.

Een diamantbewerker.

NIET MALSCH VOOR DE LAMMELINGEN DER FRONTPARTIJ

In het « Vlaander »-nummer van deze week, trekt de oud hoogstudent der Vlaamsche universiteit, Bob van Gelechten, te velde tegen de leiders der Antwerpse Frontpartij die hij gezegd heeft dat lammelingen noemt.

Herman Vos in het bijzonder moet het ontgaan. De uitgeweken Vlaamlingen in Holland hebben veel tijd nodig gehad om klaar te zien. Vos beloofde hen destijds dat hij hen amnestie zou brengen op een zilveren schoteltje. Er waren toen onder de banen misschien zoo naïef dit te geloven.

Niet aan Vos dient een verwijt gestuurd, maar wel aan diegenen die zich door Vos lieten vangen. Wanneer is Vos activist geweest?

De "Nation Belge" over de gele koorts in Matadi

Chalux, van de Nation Belge, is op reportage in Congo. Zoo heeft het ten minste. Er zal echter wel wat anders achter schuilen. Zou Chalux niet voor oordracht hebben gekregen, den slechten indruk hier door den ramp der gele koorts verwekt, weg te wisschen door aangename reisverhalen?

Er zijn voor den oogenblik zooveel prangende kwesties in Congo op te lossen, dat uitleg niet meer uitblijven kan. Van daar de reis van Chalux. Hoe de korrespondent van de Nation Belge de toestanden zal nitleggen is een andere kwestie.

In het nummer van Zondag 29 April verscheen een brief waarin een gedeelte voorkomt waarover we graag meer zouden willen vernemen dan wat de man van de Nation Belge wel wil vertellen.

Chalux spreekt van kleine incidenten tusschen de plaatselijke overheid en de blanke spoorwegarbeiders.

Het is gansch natuurlijk dat na de twee eerste reeksen sterfgevallen van blanzen en kleurlingen er een zekere beroering bij de inwoners van Matadi ontstond. We nemen aan dat de gele koorts uit Dakar of Lagos werd geïmporteerd. Maar dat neemt niet weg dat Matadi, wanneer de gele koorts uitbrak, op een mesthoop gelegen en dat de besmettelijke ziekte er bijgevolg een goed afzetbed vindt.

Weken lang, zegt Chalux, heeft men gekuischt, gebrand, ontsmet en alle musketennesten uitgeroeid. Voor de zoovele maal heeft men den put gevuld... als het kalf verdronken was.

Toen we in 1924 er een staatsambtenaar attent op maakte dat er energiek tegen de broeiende pest in Matadi moest ingegrepen worden, werden we uitgescholden voor... gevaarlijk sujet, defaist en anti-Belg.

Dan reeds protesteerden de blanke arbeiders in Matadi tegen de laksheid der administratie. Ze hadden gelijk. Nu hooren we van de Nation Belge dat de blanke arbeiders de grote heeren terug het mes op de keel hebben moeten zetten om afdoende maatregelen te treffen.

Zichier wat Chalux letterlijk zegt :

« Op Zondag 8 Januari, toen de besmetting haar hoogtepunt bereikte, besloten enkele spoorwegarbeiders een vergadering te hebben om maatregelen te treffen. Zij eisden: 1° dat Matadi zou ontruimd worden; 2° dat het s.s. « Stanleyville » ter beschikking zou worden gesteld. Verschillige arbeiders dreigden met staking zoo hen geen voldoening werd gegeven. Dambrement, voorzitter der handelskamer, op die vergadering aanwezig, maande aan tot kalmte. »

Het zou interessant zijn te vernemen, waarom de spoorwegarbeiders hebben moeten dreigen met staking om hun eischen te zien inwilligen. Het ging hier toch, en Chalux is het met ons daarover eens, om het leven van 600 blanzen en duizenden negers? En wat zou het geweest zijn, zoo de ziekte zich tot Kinshasa had moeten uitbreiden, door de misdadij natelheid van zekere

Internationale Kroniek

De Fransche verkiezingen. — Het Britisch-Egyptisch konflikt.

De tweede verkiezingsronde is achter den rug. Het Poincarisme is versterkt uit den slag gekomen. De radikaal-socialisten verliezen 28 zetels. De socialisten behouden hun aantal zetels (104). Ze verliezen echter hun leider Léon Blum die in 't zand bijt ten gunste van den communist Dubois. De communisten ten slotte, die overal hun kandidaten staande hielden, behouden 16 afgevaardigden, zoodat zij er nu minder hebben dan in den afgelopen zittijd.

Poincaré zal dus over een meerderheid beschikken om zijn saneringspolitiek voort te zetten. Van radikaal-socialistische en socialistische zijde hoeft hij niets te vrezen. Noemde Poincaré zelf de oppositie der laatsten niet «loyal», een «loyale» oppositie die zonder aan haar doctrine te verzaken (sic) en zonder ons ooit haar stemmen te geven, verzaakte aan de heftige stormloopen ».

Blijven dus de communistische partij en de nieuwe afgevaardigden uit den Elzas — de autonomisten — over welke de anti-Poincaristische politiek hebben te voeren. We zullen af te wachten hebben hoe de communistische politiek zich zal doen gelden. Of het zal blijven de politiek van het bluffing opportunisme die zwart van uiterst rechts tot uiterst links — wat ook in den afgelopen kiesstrijd aan den dag is getreden — ofwel een werkelijk revolutionaire aktie.

Parlementaire ratten als een Marcel Cachin geven daar natuurlijk in 't geheel geen waarborgen voor. Terecht schreef het Parijsche tijdschrift « La lutte de classes » bij een besprekking der kieskampanje :

« Welk vertrouwen kunnen de arbeiders hebben in een kommunistisch leider, « député » voor zijn leven lang in een kiesomslagwaar hij aan de kiezers uitstekende diensten bewijst? indien van den eenen kant deze leider ernstig en in uitmuntende termen de noodzakelijkheid om klasse tegen klasse te strijden bij de verkiezingen, uiteenzet. terwijl hij zich van den anderent kant in zijn dagelijksche parlementaire activiteit leent tot het spel der burgerlijke democratie, deelneemt aan het uitwerken der wetten? »

**

De uitslag der verkiezingen in de Rijndepartementen is de Fransche bourgeoisie koud, zeer koud op de maag gevallen. Twee dagen voor het grote proces tegen de autonomisten te Colmar aanvank werden er in het Moezel-departement twee communisten, een communist en een radikaal-autonomist in het Neder-Rijndepartement en 2 autonomisten in het Boven-Rijn-departement verkoopt.

In den Elzas heeft de vervolgingskampanje niet geholpen. Meeduizenden is er voor de communisten en autonomisten — die zoogezegd geen invloed hadden in de herwonnen provincies — gestemd. Tot in het Fransche parlement zal Poincaré moeten horen hoezeer men van hem in den Elzas gedien is. Zeker is het een streep door de rekening voor de heeren die in het nu aan ganz zijnde proces te Colmar de aktie der Elzassers wilden smoren. Wel tracht de Fransche bourgeoisie de gebroken potlen zoo goed als 't gaat aaneen te lijmen. De « Temps » beijverl zicht om te doen uitschijnen dat de autonomisten immer in hun kieskampanje verklarden trouw te blijven aan Frankrijk. We gunnen Poincaré zulk een doekje voor het bloeden. In werkelijkheid heerscht er in den Elzas een grote ontvredeindheid. Klaar en duidelijk zal dit nu naar voren komen in het proces te Colmar, dat niet het proces van Rieling, Rosse e.a. zal worden, maar wel dat van de imperialistische politiek van Poincaré.

**

Het Britisch-Egyptisch konflikt is in een nieuw stadium getreden. De Britsche regering had een ultimatum gericht aan Nahas Pacha, waarbij verboden werd aan het Egyptische parlement om het wetsvoorstel op de openbare vergaderingen in besprekking te nemen. Men weet dat het in Egypte verboden is door het vrijheidsliefhebberen van Albion om te vergaderen. De Egyptenaren wenschen daar een

Het schrikbewind in Japan

De reaktionnaire regering van Tanaka heeft de meest actieve revolutionaire proletarische organisaties van Japan ontbonden, te weten : de Rodo Noimuto (Linksche arbeiders- en boerenpartij), de Hyogikai (de revolutionaire syndikale federatie) en de Seynen Domei (Jeugdfederatie). Ze werden ontbonden omdat hun macht en invloed zich meer en meer in Japan zelve en in de koloniën, in Korea en Formosa, deden gelden. Uit deze organisaties zijn talrijke energieke strijders en organisatoren van het proletariaat voor de revolutionaire zaak voortgekomen.

De Rodo Nominto, in Maart 1926 gesticht, stelde zich spoedig aan het hoofd der proletarische linkervleugelbeweging. Haar ledental bedraagt op dit oogenblik 20,000 arbeiders en boeren. Bij de gemeentekeuzingen in September 1927 behaalde de Rodo Nominto 112,000 stemmen en verkreeg 13 mandaten. Bij de laatste parlementsverkiezingen slaagde ze erin 192,000 stemmen te bekomen en twee zetels te veroveren in weerwil der brutale inmenging van de regering. De 38 kandidaten der Rodo Nominto waren blijkbaar aan de wredeste vervolgingen, hun vergaderingen werden uiteengejaagd, hun manifesten en vlagschriften in beslag genomen. De overheden, besloten om de kandidaten der Rodo Nominto en vooral des voorzitter Oyama te verslaan, namen hun toevlucht tot alle obstruktiemiddelen; 1000 personen werden aangehouden. Desondanks in weerwil van dit schrikbewind werden moeite sukses behaald.

De Hyogikai, de syndikale federatie der linkervleugel in 1925 gesticht, telde meer dan 100,000 leden. De Seynen Domei, de jeugdfederatie, telde 150,000 jonge arbeiders en boeren.

De regeering denkt door de ontbinding der linkervleugel in Frankrijk de autofabrikatie in Frankrijk genomen heeft, zoo zeer zelfs dat zij er de voortbrengst van meer industrieel landen van Europa, zoals Duitsland bijvoorbeeld, overtreft. Als toelichting ervan mogen de volgende gegevens dienen die we putten uit een verslag over de economische toestand van Frankrijk:

« Het aantal afgeleverde wagens is de laatste jaren met groote sprongen vooruitgegaan. In 1921 nauwelijks 50.000, klimt het in 1926 tot 190.000. Meer dan één vierde van die 190.000 auto's werd aan het buitenland verkocht voor een waarde van om en bij de 2 1/2 milliard frank. De totale omzet bedroeg in 1926 meer dan 7 miliard frank, waarvan ongeveer één zesde op rekening komt van Citroën. Als autofabrikant komt Frankrijk in de wereld op de tweede plaats, al blijft het bij de Vereenigde Staten ver ten achter! »

De autofabrikatie in Frankrijk

Velen weten misschien niet welk een uitbreiding de autofabrikatie in Frankrijk genomen heeft, zoo zeer zelfs dat zij er de voortbrengst van meer industrieel landen van Europa, zoals Duitsland bijvoorbeeld, overtreft. Als toelichting ervan mogen de volgende gegevens dienen die we putten uit een verslag over de economische toestand van Frankrijk:

« Het aantal afgeleverde wagens is de laatste jaren met groote sprongen vooruitgegaan. In 1921 nauwelijks 50.000, klimt het in 1926 tot 190.000. Meer dan één vierde van die 190.000 auto's werd aan het buitenland verkocht voor een waarde van om en bij de 2 1/2 milliard frank. De totale omzet bedroeg in 1926 meer dan 7 miliard frank, waarvan ongeveer één zesde op rekening komt van Citroën. Als autofabrikant komt Frankrijk in de wereld op de tweede plaats, al blijft het bij de Vereenigde Staten ver ten achter! »

De toeneming van de autofabrikatie in Frankrijk, ziedaar een feit dat de Amerikaanse automagnaten geen glimlach over de lippen zal brengen.

I. R. H.

Fasekas met den dood bedreigd

Arbeiders, in 't gelid tegen de uitlevering van Fasekas.

Onze kameraad Fasekas die reeds sedert de maand Januari in de gevangenis te Luik zit opgesloten verkeert in doodsgevaar.

De reaktionaire ministre van Justitie Janson is van mening dat er niet voldoende bewijzen tegen de uitlevering voorliggen.

Janson ontkennt dus het politiek karakter der gestelde daden door Fasekas.

Het is nochtans klaar en duidelijk bewezen dat Fasekas een delict tegen het gemeen recht heeft begaan, maar uitsluitend gehandeld heeft uit revolutionaire, dus politieke bewegreden.

Arbeiders! Kameraden! Het leven van Fasekas staat op het spel. Protesteert in uw vakbondorganisaties en in uw politieke partijen tegen de uitlevering van Fasekas!

Zendt delegaties naar den minister van Justitie!

Er mag niet getalmd worden! Morgen kan het misschien te laat zijn!

Kameraden, neemt uwe voorzegen om in talrijke groepen deel te nemen aan de Van Extergem-betooging te Antwerpen op 24 Juni. Groepen van meer dan 20 man kunnen 35 t.h. verminderen op het spoor.

DE EKONOMISCHE VOORUITZICHTEN DER VEREENIGDE STATEN

De Amerikanen hebben de gewoonte, bij 't begin van elk jaar voorspellingen te publiceeren aanstaande de ekonomiesche vooruitzichten van 't nieuwe jaar. Nu dat men niet ophoudt de welvarendheid van dit land te roemen, is het interessant de mening weer te geven die heerscht in de middens der leiders van de Amerikaanse ekonomie. Men zal zien dat de zaken niet zoo schitterend zijn als de apostels van het « fordisme » ons willen doen gelooven, en dat een periode van ernstige krisissen schijnt te naderen.

De verschillende argumenten der ekonomisten die wij volgens « L'Information » weergeven, werden vermeld door de « Financial Times »:

Aanvankelijk steunden de optimisten die een nieuw jaar van « optrekken voorspoed » voorzagen voor de Vereenigde Staten op de belangrijkheid van de goud-reserve en op de geldelijke gemakken die er uit voortvloeien. Zij doen opmerken dat er in weerwil van de opeenhoping van goud in 't geheel geen daling der prijzen is, hetgeen juist is, daar waar het de prijzen der koopwaren betreft. De meest gematigden herinneren eraan dat terwijl de aan den handel toegestane leningen dezelfde zijn gebleven als voor een jaar, het totaal der kredieten door de snelle opleving der beurswaarden integendeel gevoelig toegenomen is, wat talrijke aandeelen tot overdreven hoogten heeft doen stijgen.

Van de twee dingen één: ofwel zullen de gouduitvoeren, indien zijn voortgaan, een spanning van den geldkoers teweegbrengen, en in dit geval zal de voornaamste reden die ten gunste van de stijging van de beurs pleit, uitgesloten zijn ofwel zal de verslapping der zaken, op 't oogenblik nog zwak, toenemen en de markt zal dan onder haar eigen gewicht gebukt gaan. Als geneesmiddel eischt men een herziening van het systeem der federale reserve en een onderzoek in Wall-Street.

Zij die een sterkere verslapping der zaken voorzien, doen opmerken dat 't jaar 1928 een jaar van presidentsverkiezing is, jaar gekenmerkt door hevig politieken strijd. Het is evenwel waarschijnlijk dat deze faktor minder belangrijk zal zijn dan men denkt. Op dertien jaren waarin presidentsverkiezing plaats vond, zijn alleen vijf ronduit gezegd slecht geweest, vier waren ook even duidelijk goed, en vier werden door geen enkele belangrijke verandering gekenmerkt.

De partijgangers van een voortzetting van de welvaart steunen zich op het feit dat de voorraden koopwaren normaal zijn. Men weet dat in 1920-21 de ineenstorting kwam ten gevolge van de aanzienlijke vermeerdering der voorraden. Twee factoren verzetten zich tegen een terugkeer van dezen toestand. Het was op de banken dat de hele financiering der voorraden rustte, nu dat zij zich gebrand hebben, passen zij er voor op; hierdoor zijn de verbindingen der fabrikanten en kooplieden ten opzichte der banken, op 't huidig oogenblik, naar verhouding minder dan vorige jaren. De andere oorzaak van de zwakheid der voorraden koopwaren is de uitgebreide verbetering van het afdoen vervoer door de spoorwegen. Dat is het dat de uitbreiding heeft toegegeven van de koopwijze « van dag op dag » — « hand to month bruying ». Men doet slechts koopwaren bestellingen naarmate de benodigdheden en dit systeem heeft zoowel bij de groothandelaars als bij de verbruikers de overhand.

De verbetering van den toestand van de landbouw is eveneens een der redenen aangehaald door de partijgangers van de welvaart. Maar men doet opmerken dat de vertegenwoordigers der pachters op 't Kongres niet minder voortgaan met agiteren met 't oogpunt op 't handhaven der prijzen van de landbouw-koopwaren in de Vereenigde Staten met behulp van de « dumping », ten opzichte van den verkoop in 't buitenland, terwijl het verlies door de schatkist gedragen moet worden.

Indien dit lastige voorstel schipbreuk lijdt, kan men zich verwachten aan een heftigen aanval tegen de huidige politiek van de Fedale Reserve Banks, aanval die niet zal verzuimen verwarring te stichten in de ekonomie van het land.

Zij die geen enkel wolkje aan den horizon zien, herinneren eraan dat gegeven zijnde de hoge loonen aan hen die ze verdienen, het geld uitgegeven wordt aan aankopen van koopwaar, huizen, automobiels, radiotoestellen, elektrisch huishoudmateriaal, zoodat men kan rekenen op een voortzetting van de produktie met volle werkkracht.

Hun tegenstanders repliekeren, zeggende dat de hoge loonen slechts in zeer grote steden en in zekere bijzonder goed georganiseerde korporaties gevonden worden, zoals in die der spoorwegmaatschappijen en de bouwwerkbouwers, dat de hogere loonen een « levensniveau » vormen dat miljoenen minder goed betaalde arbeiders niet kunnen bereiken. Het zijn deze minder betaalde arbeiders die de voornaamste klanten zijn der agenten die verkopen met gedeeltelijke afbetalingen. Indien de verslapping der zaken slechter wordt, zullen zij niet meer kunnen voortgaan de artikelen te betalen, waaran zij vroeger nooit gedacht zouden hebben om ze te koopen.

Een groot aantal Amerikaanse bankiers bevestigen dat het systeem der verkoopen met gedeeltelijke afbetalingen, in principe uitstekend, in zulke afmetingen is toegepast geworden, dat zij een nationale bedreiging daarstellen.

Men heeft ook de kwestie van de werkloosheid opgeworpen. Het huidige cijfer der werkloozen, indien het kan worden vastgesteld, zou naar het schijnt, het land doen verschrikken.

Maar op 't huidig oogenblik bestaat er in de Vereenigde Staten geen werkloozenstatistik. **Het geval Ford is een voorbeeld van de snelheid waarmede 100,000 arbeiders zonder werk zullen zijn.** Bij dit besluit doet men ook opmerken dat het met de automobiel-industrie niet lang meer zal duren wat een ernstige krisis betreft. Ford en de General Motors schijnen gereed om een prijzenoorlog aan te gaan, en een oorlog tussen twee tegenstanders ziet sterke voorzien van financiën kan niet anders dan in een tragedie eindigen voor veel voortbrengers waarvan de inkoopprijzen veel hoger zijn.

Laten wij de jongste tijdingen die de gegeven aanduidingen volledigen betreffende de werkloosheid noteeren. Volgens den correspondent van de « Daily Telegraph » te New-York, bedraagt het aantal werkloozen, volgens de statistieken van het ministerie van Arbeid 8 t. h. van het aantal arbeiders. Voor de eerste keer sedert 1913 heeft men te Chicago lange rijen voor de bakkerswinkels gezien, waar de arme bevolking de broodkaarten uitgedeeld door weldadigheidsmaatschappijen inwisselt.

In de Staatsfabrieken te New-York, waren in 1927 10,000 arbeiders minder dan in 1926; deze vermindering is gedeeltelijk te wijten aan de nieuwe produktiemethoden, maar eveneens aan een algemene verslapping van de industriële aktiviteit.

Ziedaar waarop onze rationaliseurs geruststellen!

IN ALBANIE.

WAT BETEEKENEN DE ENGEELSCH-ITALIAANSCH-ALBANISCHE TUSSCHENKOMSTEN?

De gewezen Britsche consul in Albanië, Aersi, begeeft zich van Tirana naar d'Ahmed-Zogu. De pers heeft deze vreemde terugkeer voorgesteld als een eenvoudige wisseling van visite tussen twee personaliteiten.

In feite, zou de waarheid heel anders zijn. De ex-konsul zou tot den president gekomen zijn, drager van nauwkeurige boodschappen van Londen, en onderrichtingen van het Engelsch kabinet.

Het Engelsch-Italiaansch-Albanisch verbond sluit zich hier dichter aan en bedreigt nog den vrede.

UIT HET LAND

Gent

BIJ DE DOKKERS

De strijd is er sinds de laatste algemeene vergadering er niet op gebeterd. De onverschilligheid en moedeloosheid is er nog bij gestegen. Wanneer men tegen de kameraden over de noodzakelijkheid van strijd voor hoger loon en betere werkvooraarden spreekt, halen zij minachtend de schouders op en een pijnlijke glimlach verschijnt op hun gezicht. Wat wilt gij, zeggen ze, aanvangen met leiders die ons verkoopen bij de bazuinen daarbij nog het geld uit de kas steken? Wat wilt gij aanvangen met al de andere vette vodden, slonsen en sartoe-trekkers der bazuinen? De ene verzuift zijn geld, de andere heeft drinkgeld, nog een ander geeft duivenjongen aan de foremans wanneer hij duivenmelker is. En dan hebt gij nog af te rekenen met de boerkens die hesp en andere levensmiddelen medebrengen voor de bazuinen en foremans. En dit alles om vaste man te kunnen worden bij den eenen of anderen baas.

Neen, zeggen ze, ik ga naar geen vergadering niet meer, het zijn smeeralappen, anders niets. De dok is rot en zal nooit meer beteren. Velen verlaten den bond om over te lopen naar de dompers waar men minder bijdragen moeten betalen en meer trekt bij werkloosheid. Hen zeggen dat dit van wege de dompers een manuever is om den socialistischen dokkersbond van een te rukken helpt niet meer, hun antwoord is: de socialisten zijn even slecht en doen ook niets meer voor ons. Dit is nu ook maar al te waar. Wat er volgens ons dient gedaan te worden is het favoritisme of de « vaste mannenplaag » trachten uit te roeien.

De vaste man is immers een gedweeën slaag die nooit reclameert bijna bestendig onder den man werkt, er niet aan denkende dat hij daardoor zijn werkbroeders met vrouw en kinderen broodroeft. De vaste man werkt niet acht maar soms 24 en 36 uren, aan booten welke spoedig zonder oponthoud moeten gelost of geladen worden. Wij kennen een foreman der stukwerker die een familiekind heeft welke 't huis overdag den stiel uitloofent van schrijnwerker, maar die twee en soms drie maal per week 's nachts aan de zouthooten gaat werken en met de vettste loonen gaan loopen om rede men 's nachts dubbel moet betalen.

Wij twijfelen niet dat zulke schandalige feiten door het dokkersbestuur gekend zijn, aangezien een bestuurlid aan de zelfde booten vaste man is.

Om zulke wraakroepende en anderen wantoestanden welke op de haven heerschen te doen ophouden ware het volgens onze mening noodig dat al de bestaande standplaatsen gebracht werden op één namelijk op Port-Arthurlaan, centrum der haven.

Een deel der badzaal zoo moeten dienen als aanwervingsbureau waar twee bestendige mannen van den bond zouden zetelen, die al het werkvolk op de beurt zouden aanwerven.

De bazuinen zouden zich tot het bureau moeten wenden voor de noodgevallen welke zij vandaan hebben.

Verder zouden de twee mannen kunnen dienst doen als kontroleurs. Ook de invoering van het drieploegenstelsel voor de booten met spoed is noodzakelijk om de werklozenheid te verminderen.

Dat deze hervorming op hardnekkige tegenstand zou botsen van wege de blauwe en gele syndicale leiders hoeft geen betoog. Ook de geldhaaien der haven zouden er zich geweldig tegen verzetten, want dan was het gedaan met het favoritisme. Het zoo een geweldige knak tobrengt aan hun macht welke ze nu hebben op hun vaste mannen. En juist dit moeten de dokkers trachten te bereiken, door het eenheidsfront te vormen tegen hun huidige leiders die niet meer willen noch kunnen strijden. De verlossing van het favoritisme zal en moet hun eigen werk zijn.

Op het laatste ogenblik verneemmen wij nog dat Spinnekop, foreman bij G. V. ook herberg gaat houden.

Allo, mannen van G.V. houdt uw centen klaar om te gaan zuipen of anders kunt ge het werklozenleger komen vervoegen. Ook meldt men ons, alsdat men onlangs bij den stouwer Lemal rondgeweest

is bij al de vaste mannen om 5 fr. en dit om een bruidsgeschenk te kunnen koopen voor den foreman. Een enkel heeft gekeigerd, maar moet dit bekoopen met enkele dagen nadien getroffen te worden door de hongerzweep van den trouwslustige foreman.

Kameraden, hoe lang nog gaat gij dit blijven dulden?

H. L.

***

BIJ DIERMAN

Het schijnt dat er bij Dierman een meesterknecht is die terzelfdertijd een winkel van tabak en kruidentewaren houdt.

Wij hebben er natuurlijk niets tegen dat die man tracht dat zijn winkel draait, maar als dat op zulke wijze geschiedt dat hij van de meisjes op de bonkainer gedwongen klanten wil maken, dan zeggen wij: halt!

Als wij ons niet bedriegen bestaat er een eindje wet die zulke praktijken veroordeelt. Kunnen de syndikaten deze wet niet doen toepassen of andere middelen in het werk stellen om daar een einde aan te stellen?

D. J.

***

Nog het geval der Afrikalaan.

Zoals onze lezers weten is er door den bevoegde scheepen aan de gedwongen verhuizers van de bazuinen der Afrikalaan 200 fr. schadevergoeding toegekend, onder zulke voorwaarden dat maar weinigen deze schadevergoeding zullen ontvangen.

Nochtans zijn er gevallen van mensen die nog onlangs voor schilder en behangerswerk om hunne barak wat op te knappen 600 frank uitgegeven hebben.

Onder de gedwongen verhuizers is er een huisgezin waarvan de huisvader een stuk grond van 22 voeden heeft, dat beplant is met aardappelen, voor een waarde van 700 frank. Het schijnt dat op de rechtmatige vraag van den huurder van die grond om schadevergoeding, voor meststof, waarde van de vruchten, enz., den heer Demoor, rechterarm van scheepen Cnudde, niets anders wist te zeggen dan dat hij zijn plantzaad zou beplanten, en anders niets.

Op het gegrond protest van ons boerke wist de beschafde mijnheer Demoor, die maar zijne komiteetsmanieren niet kan afleeren, niets anders te antwoorden dan dat hij (het boerke) op zijn arbeid niet magere geworden was en er frisch en gezond uitzag.

Wij zullen deze zaak goed volgen. Aan de bewoners geven wij den raad blok te vormen tot het verkrijgen van een rechtmatige schadevergoeding.

Aan den heer Demoor zeggen wij: als hij zijn moor te pas en onpas blijft laten overkoken, het wel eens zou kunnen gebeuren dat het deksel op zijn eigen neus te recht komt.

H. L.

***

IN HET CENTRUM

Zondag 29 dezer had hier een openbare voordracht plaats, georganiseerd door de plaatselijke groep der communistische oppositie, met het doel de jonge gebeurtenissen in de communistische beweging toe te lichten.

Een klein honderd-tal man waren ter vergadering gekomen waaronder een twaalf-tal meerderheidsmannen, met een tegenspreker voor de gelegenheid uit Luik ontboden. De aanwezigen hebben een staaltje gehoord van de zo onzinnige als misdadige hersensafstroming waartoe de huidige leiding van de communistische partij in staat is.

Inderdaad, de tegenspreker mag niet alleen verantwoordelijk gesteld worden voor al de onzin die bij de toehoorders te horen gaf; men herkent maar al te duidelijk het kenmerk van het Brusselstalinisme dat door de importatie uit Moskou er niet aantrekkelijk is op geworden. Het is onmogelijk hier al de stommiteiten en leugens op te sommen die men er uit den mond van onzen stalinist te horen kreeg. Men zal zich door de volgende staaltjes een denkbeeld van de rest kunnen geven. De tegenspreker, meegeloept door zijn wil om te bewijzen dat de schuld van de scheuring bij de oppositieën rustte, verklaarde dat de Kommunistische Internationale nooit van het programma der Russische oppositie gezegd had dat het slecht was! Ook trachtte hij het oordeel ten gunste van de stalin-

nistische politiek in te roepen van iemand wien de oude partijleiding de aanbeveling om als geslachtoffer door de reactie naar Rusland te mogen vertrekken, geweigerd had. Even te voren had de tegenspreker toegegeven op een vraag van een onderbreker, dat die persoon niet als ernstige en betrouwbare revolutionair mocht aanzien worden. Aan zulke dingen verhinderde de tegenspreker zijn 45-minuten-lange-sprekertijd. De grond van het conflict tussen meerderheid en minderheid lijkt natuurlijk niet het minste toe. Zij krasse leugens verwelten dan ook af en toe hevig protest onder het gehoor en gaf aanleiding tot heftig woordentwist tuschen meerderheids- en minderheidsmannen.

Van Overstraeten had niet veel moeite om het totaal gemis aan samenhang en waarheid van het stalinistisch gezegere aan den kaak te stellen. Zijn uiteenzetting van de politieke twistpunten tuschen meerderheid en oppositie zal menige arbeiders de ogen geopend hebben. Geen wonder dat zijn rede geestdriftig door de overgrote meerderheid van het gehoor werd toegejuicht.

Zonder de zware verantwoordelijkheid van de leiding der Communistische Internationale en der Belgische Partij te verminderen, die in plaats van haar revolutionair opvoedende taak te vervullen zich toleggen op het dresseren van blufpolitieters, leugenaars lasteraars, vragen we ons af hoe het mogelijk is dat arbeiders zoals onze tegenspreker zich tot deze alles behalve propere rol laten gebruiken. Het pleit voorzeker niet voor hun politieke rechtsschappenheid. Dit nieuwe soort verwarringkweekers en bedivers kunnen veel kwaad in de arbeidersbeweging aanrichten. Daarom moeten wij ze op zelle maar duidelijker manier bestrijden.

Een toevallige toehoorder.

Eén Mei te Gent

De Maandag avond werd 1 Mei ingezet met een tegensprekende meeting in ons lokaal « Arbeidershuis ». Het koffiehuis was tamelijk vol bezet toen, om 8 uur ongeveer, kamerad Lamotte de vergadering openend, kamerad Van Overstraeten door onvoorzien omstandigheden belet verontschuldigde, een beroep deed op mogelijke tegensprekers die zich niet aanboden, om dan direct het woord aan K. Van Dooren te geven.

Van Dooren zegde dat het te betreuren was dat er niemand was van de zoogezegde meerderheid om het woord te voeren, te meer, waar zij er op gezinspeeld hadden de eerste maal, toen ze wel gekomen waren niet alles te hebben kunnen zeggen wat ze te zeggen hadden. Hij stipte aan hoe de meerderheidsmenschen voortgaan door sympathisanten en lezers onwaardheden op te dijschen, gemengd met persoonlijken laster, tegenover kameraden der oppositie, dat reeds verschillende brieven onder anderen door Dermul geschreven ons doorgegeven waren om der wille van de waarheid, las k. a. Van Dooren met weglating van de namen der betrokkenen personen (dit om der wille der politie in de zaal aanwezig) twee brieven voor, waarin Dermul twee verschillende kameraden aanzette de oppositie te verlaten, terwijl hij in elken brief afzonderlijk de twee bedoelde kameraden om de beurt tegen elkander om persoonlijke redenen trachteerde uit te spelen.

Van Dooren zette dan een nieuwere beschuldiging tegen hem door Minnaert aan een derde persoon geuit nog eens terecht, terzelfdertijd maakte hij melding van het voorstel tot te samen betogen door de minderheid aan de meerderheid gedaan en het weigerend antwoord der meerderheid op den tweeden brief.

Van Dooren haalde dan de militaire kwestie voor; hij herinnerde aan de dubbelzinnige houding der sociaal-democraten in deze zaak, die ondanks de resoluties van Stuttgart, Rome, enz., zich langs beide zijden 't akkoord hadden verklaard met hunne verschillende oorlogsvoerende regeeringen, nu weder door het ontwerp Van de Meulebroek geen zier afbreuk aan den komenden oorlog zouden of willen doen; hij haalde aan hoe destijds op een in den Socialistischen Oudstridersbond voorgestelde actie tegen de Roer-bezetting niet ingegaan was, en afgeschaft was onder het hoengelach der verantwoordelijke leiders.

Hij toonde aan de komedie door de socialisten gespeeld telkenmale de 6-maandendienst in 't parlement was ter stemming gekomen en hoe zij hadden medegeholpen het tel-

kens te kelderden. Hij toonde de demagogie der De Bunne's en andere socialistische leiders in kwetsige pensioen, enz.; en met een optoepr tot betogen achter de oppositieën op Eén Mei zelf, besloot hij zijn door handgeklap ononderbroken betoog.

Kamerad De Meyer kwam toen aan het woord; hij haalde het prachtig gedicht van Gorter aan: « Eén Mei » uit « Pan ». Dat gedicht is een en al klassenstrijd en daar ligt ook het verschil tuschen de sociaal-democraten en de communisten. Deze avond spreekt Anseele in het feestlokaal misschien ook over klassenstrijd maar in werkelijkheid hebben zij die strijd waarvan alleen het heil voor de arbeiders afhangt reeds lang opgegeven. In verband met de kiezing in Frankrijk die een versterking is voor de politiek van de stabilisatie van Poincaré, haalt kamerad De Meyer aan, dat de acties van de Banque Belge du Travail op één dag met 300 fr. gestegen zijn, wat doen intusschen de vakbondleiders om de loonen te doen klimmen en meer in evenwicht te brengen met de levensduur? Niets! Zij spekuleeren op de berusting der arbeiders. Als hij het schandalig manuever aanhaalt door de socialisten in Frankrijk gedaan door tegenover Marty, de held van de Zwarte-Zee-vloot en die gevangen zit, de kandidatuur te stellen van een socialist in de Kamerverkiezing, gaat een hoe! hoe l-geroep uit het publiek op.

Kamerad De Meyer haalt ook de komedie aan gespeeld door Janssen en de socialisten inzake amnestie voor oud-strijders en aktivisten. Wij ook, zegt hij, stellen de Eerste Mei in het teken van amnestie niet alleen voor de politieke gevangenen, maar ook voor deze die naast Lenin de revolutie hebben recht gehouden, voor Trotsky, Radek, Rakovsky enz. die nu in Siberië verbannen zijn; een luid applaus gaat bij die laatste zin uit het publiek op. Kam. De Meyer sloot dan zijn rede met een optoepr tegen het fascisme en een actie ten voordele der slachtoffers der reaktie in Hongarije, Italië, Bulgarije enz. enz.

Kam. Lamotte deed nog eens een optoepr tot versterking van onze groep, voor onze « Communist » en voor de strijdpenning, die bracht 48 fr. 50 op.

Daar de meerderheidsmannen dus ons voorstel om te samen te betogen hadden verworpen, hadden wij besloten afgezonderd te betogen. Een vijftigtal meter achter de groep op, de portretten door ons groep op, de portretten door ons van Lenin en Trotsky gedragen hadden veel bekijks, ook onze spannend met onze eischen: « Op voor uwe loonen en de syndikale eenheid, voor acht uur, tegen den oorlog en de reaktie, voor de verdediging van Sovjet-Rusland en Trotsky uit Siberië » trok ferm de aankondiging, ook de kameraden van Deynze hadden er aan gehouden met ons mede op te stappen.

Des middags vereenigde een gezamenlijk maal een vijftigtal kameraden aan den disch. K. B. droeg ons eenige van de mooiste brokken voor uit het boek van Maxim Gorki « De Moeder », en in gezellig gepraat en het bespreken van toekomstige mogelijkheden tot het versterken onzer actie eindigden wij Eén Mei.

En nu kameraden, voorwaarts!

J.

Jeugdkroniek

Ten strijde voor onvoorwaardelijke Amnestie

De gruwelijke kapitalistische moordpartij van 1914 is reeds negen volle jaren geëindigd en verschillende zoo gezegde demokratische regeeringen hebben elkaar opgevolgd en nog vertoeven in de gevangenis en in ballingschap Vlaamsche aktivisten. Zij werden veroordeeld, jonge arbeiders, door de Belgische klassejustitie wiens rol altijd is de rotte maatschappij te verdedigen en gelijk welke revolutionaire kracht in de gevangenis te werpen. Ronkende phrases hebben in de sociaal-democratische dagbladen gestaan toen zij de regeering vormden: het was de zeggevraag der democratie die als een vloed over de wereld ging.

Jonge arbeiders(sters), als socia-

list en arbeider moet men altijd staan aan de zijde van ieder vertrukt volk tegen het kapitalisme, tooniet pieg men verrad, begaat en een laagheid tegenover het internationaal proletariaat. En zij hebben dat verrad, die laagheid begaan: zij hebben Vlaamsche opstandelingen laten veroordeelen. Zij hebben aan hun plach verzaakt voor een ministerportefeuille van het Belgische kapitalisme dat het Vlaamsche volk reeds jaren verdrukt en zijn rechten onder de voeten vertrapt. Zij hebben medegehuwd met de fascisten, de Vlaamsch-haters en Vandervelde zegde: zo duizend maal neen, geen amnestie voor Borms! Ziedaar de zeggevraag der democratie!!

En daarvan, jonge arbeider, hebben de kristen-democraten Poulet-Heyman en consoorten mede geholpen zij die ook een groot deel van Vlaamsche arbeiders en boeren rond zich scharen, zij hebben ze in den rug geschoten en aan de zijde gestaan van den vijand. Maar eensgezind hebben ze gezegwen en zonder het minste verzets alle oorlogswockeraars die benzol leverden en zoo meer, en spionnerden voor het Duitsche militarisme op vrije voet gelaten. Sommigen werden door ministers verdedigd als goede vaderlanders. Zij die teerden en smeerden en miljoenen wonnen op de smarten en ellende van 't volk op vrije voet; zij die in opstand kwamen tegen het rotte regiem in de gevangenis!

De Vlaamsche strijders kondenden genade bekomen van sociaal- en kristen-democraten. Welke was een der hoofdvooraarden die Vandervelde aan de oud-socialistische jonge-wachter Jef Van Extergem stelde? Afzien van den politieken strijd, verzaaken aan den strijd tegen den kapitalistischen verdrukker. En aan deze laagheid, jonge kamerad, hebben Vandervelde als Huysmans, Poulet als Heyman medegeholpen en weg met deze gemeene volksmisleiders.

Jonge arbeiders, Vlamingen, negen jaren vertoeven ze reeds in de gevangenis en ballingschap. Vele zijn er reeds gestorven. Familieleden die het graf van gestorven activisten kwamen bezoeken werden zulks belet door de politie.

Hun haat tegen al wat Vlaamsch is moesten ze doordrijven tot op een graf. Vlamingen werden neergeschoten, betoogingen uiteengevraagd door gendarmen, grafserken verbrijzeld van Vlaamsche soldaten, slachtoffers van het wereldimperialisme gevallen op het offerblok van het kapitalisme. Deze lijst zouden wij kunnen verlengen en verlengen. Aan dit alles hebben deze demokraten mede geholpen.

Jonge arbeiders(sters), Vlamingen, Van Extergem verlaat op 18 Juni de gevangenis om terug den strijd aan te vangen en op 24 Juni moet het te Antwerpen stromen van jongeren in de Amnestiebetoeing voor onvooraardelijke amnestie.

Toonen wij aan de Vlaamsch-hanteerde bourgeoisie dat het Vlaamsche jonge proletariaat de eerste optoepr beantwoordt en dat het ook den optoepr van het verzet zal beantwoorden om ze te verlossen uit de kerkers en de bourgeoisie den genadeslag toe brengen en de Vlaamsche zaak naar de overwinning te voeren.

Wij opositie der communistische jeugd, hoe moeilijk wij het ook hebben met den geldelijke toestand, wij zullen de optoepr beantwoorden.

Wat wij eischen is de eerbiediging van het Vlaamsche recht.

Heeren fascisten, u kunt u eens komen meten!